

[Bernhard Baunsgaard]

deres rådgiver flere gange, jeg har gennemgået alle de oplysninger, jeg kan få frem. Jeg kan kun sige: jeg forstår ikke, at hr. Anders Poulsen har villet være bekendt på venstres vegne at føre denne sag frem på den måde.

Om hr. Hagen Hagensens stilling kan man sige, at den er udtryk for et princip. Man mener ikke, at der skal betales kapitalvindingsskat af ekspropriationserstatninger. Det kan man diskutere. Efter at have overvejet det meget nøje og efter at have set resultaterne af, at ekspropriationserstatninger er fri for skat, og at ekspropriationserstatninger skal der betales skat af, så kan jeg kun sige, at jeg tror, det rigtigste havde været at lade være.

Men hertil kommer rigtignok, at det er mennesker, der har behandlet andre mennesker. Jeg tror, efter at have gennemgået erstatningssummerne, at man ikke har glemt, at denne familie skulle betale skat. Jeg ved godt, at der i teori- og lærebøger står, at uanset om der falder en skat, må man ikke tage hensyn til det ved fastsættelse af ekspropriationssummen, men heldigvis er det jo mennesker, der sidder og styrer disse ting. Der har i hvert fald, uanset hvordan man er nået frem til erstatningssummerne, været plads til at betale kapitalvindingsskatten og så alligevel været plads til fuld erstatning. Det er godt.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der er ét medlem af den radikale gruppe, som ikke stemmer sådan, som jeg og resten gør.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard fortalte os, at han havde overvejet sagen nøje. Jeg vil gerne bede hr. Bernhard Baunsgaard overveje endnu en gang. Det kom jo frem, at hr. Bernhard Baunsgaard faktisk mente, at familien havde fået for meget i erstatning, og at erstatningssummen egentlig skulle ligge i nærheden af de 585.000 kr., så vidt jeg forstod. I den forbindelse vil jeg godt spørge hr. Bernhard Baunsgaard: hvor i kongeriget Danmark kunne man i 1978 købe en ejendom på 13 ha jord med gode bygninger, stuehus og det hele – altså et sted, hvor en familie kunne virke og have deres udkomme – for 580.000 kr.? Jeg synes, det er sådan nogle betragtninger, man skal anlægge – i stedet

for alt det andet, opremsninger af statistikker og papirer og andre ting.

Man skal også lige tænke på, at sådan en familie, som har gået i mange år og været klar over, at deres ejendom skulle bruges til det formål, har været afskåret fra at investere og følge med udviklingen, som andre på tilsvarende ejendomme har haft mulighed for. Derfor synes jeg, det er meget beskæmmende, at hr. Bernhard Baunsgaard oven i købet kan stå heroppe og påstå, at den familie, som blev tvunget til at flytte, og som nu bliver tvunget til at få deres ejendom på tvangsauktion, har fået for meget.

Jeg vil endelig godt spørge skatteministeren, inden han kommer herop i anden omgang: hvornår er det blevet almindeligt, at vurderingsmyndighederne siger: så og så meget er ejendommen værd, så meget giver vi i erstatning, og så lægger vi kapitalvindingsskatten oveni? Hvornår er det blevet almindeligt? Jeg har lagt mærke til, at både socialdemokrater og radikale har gjort sig til talsmænd for det synspunkt, at det er den fremgangsmåde, der er brugt. Det vil jeg gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Selv om det vel ikke hjælper noget, at jeg prøver på det, vil jeg så gerne prøve på at bringe sagen tilbage til det spor, den vedrører, nemlig forslaget om at fritage ekspropriationserstatninger, der er fastsat efter 1. januar 1978, for skat.

Jeg erkender, det har jeg sagt før, at baggrunden for sagen bl. a., og måske nok navnlig, har været den enkelte ejendom, der af så mange omtales så meget heroppefra. Det er hr. Bernhard Baunsgaard, der får mig herop ved at sige, at man udelukkende, navnlig fra hr. Anders Poulsens side, har ført denne sag på Surløkkeejendommen. Ja men hr. Bernhard Baunsgaard – sådan må jeg for resten ikke sige, men jeg kan sige: hvorfor har man så ikke bragt sagen ind på det rette spor, nemlig ved at drøfte, om det er rimeligt at lade ekspropriationserstatninger udmålt i tiden fra 1978 og fremefter være fri for beskatning? Det er et princip, som jeg har givet til kende, jeg så det helst ført længere tilbage. Forholdet er jo det, at vi ved, at der i tidens løb, når man har fastsat erstatninger –